

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 302

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 10 aprilie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 773 din 28 noiembrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 293 alin. (4) din Codul de procedură penală și art. 467 alin. 2 din Codul de procedură penală din 1968	2-4	1.830. — Ordin al ministrului finanțelor publice privind modificarea Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 583/2016 pentru aprobarea formularisticii prevăzute de art. 230 și 232 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	10
Decizia nr. 54 din 4 februarie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (5) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996	5-7	3.375/1.786/576. — Ordin al ministrului educației și cercetării, al ministrului finanțelor publice și al ministrului muncii și protecției sociale privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2020 pentru Societatea Editura Didactică și Pedagogică — S.A.	11-13
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
278. — Hotărâre privind modificarea Hotărârii Guvernului nr. 492/2019 pentru aprobarea Notei de fundamentare privind necesitatea și oportunitatea efectuării cheltuielilor aferente proiectului de investiții „Navă specializată de căutare și salvare pe mare cu capacitatea de 100 persoane salvate”	7	4.019. — Ordin al ministrului educației și cercetării privind suspendarea organizării și desfășurării evaluărilor naționale la finalul claselor a II-a, a IV-a și a VI-a, a simulării evaluării naționale pentru absolvenții clasei a VIII-a și a simulării probelor scrise ale examenului de bacalaureat național, în anul școlar 2019—2020	14
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
1.385. — Ordin al ministrului lucrărilor publice, dezvoltării și administrației privind aplicarea prevederilor art. III alin. (11) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, precum și pentru stabilirea unor măsuri financiare.....	8	ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ	
1.828. — Ordin al ministrului finanțelor publice privind instituirea unor măsuri pentru înregistrarea persoanelor autorizate să dispună plăți din conturile instituțiilor publice la funcționalitățile sistemului național de raportare — Forexbug prin „Punctul Unic de Acces”	9	22. — Normă privind modificarea temporară a limitei maxime aplicabile investițiilor fondurilor de pensii private în titluri de stat	15
		ACTE ALE CORPULUI EXPERTILOR CONTABILI ȘI CONTABILILOR AUTORIZAȚI DIN ROMÂNIA	
		20/118. — Hotărâre privind prelungirea perioadei de valabilitate a vizei aferente anului 2019 până la data de 15 aprilie 2020	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 773

din 28 noiembrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 293 alin. (4) din Codul de procedură penală și art. 467 alin. 2 din Codul de procedură penală din 1968

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Marieta Safta	— prim-magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Dana-Cristina Bunea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 293 alin. (4) din Codul de procedură penală și ale art. 467 alin. 2 din Codul de procedură penală din 1968, excepție ridicată de Alexandru Marian Roșca în Dosarul nr. 142/100/2017/a1 al Curții de Apel Cluj — Secția penală și de minori și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.977 D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura este legal îndeplinită. Prim-magistratul-asistent referă asupra faptului că apărătorul ales al autorului excepției a depus la dosar un memoriu în susținerea excepției de neconstituționalitate invocate în cauză.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției, în principal ca inadmisibilă, cu motivarea că se critică aplicarea legii, respectiv cum s-a desfășurat percheziția în cauză, iar, în subsidiar, ca neîntemeiată, arătând că dispozițiile criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 28 noiembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 142/100/2017/a1, **Curtea de Apel Cluj — Secția penală și de minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 293 alin. (4) din Codul de procedură penală și ale art. 467 alin. 2 din Codul de procedură penală din 1968**. Excepția a fost ridicată de Alexandru Marian Roșca în dosarul menționat, având ca obiect soluționarea contestației formulate de inculpat împotriva încheierii judecătorului de cameră preliminară.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că normele criticate sunt lipsite de previzibilitate, întrucât nu se poate determina dacă, în caz de infracțiune flagrantă, pot fi sau nu strânse probe din domiciliul unei persoane fără autorizarea prealabilă a judecătorului de drepturi și libertăți și nici care sunt actele sau măsurile care pot fi efectuate de organele de urmărire penală în această ipoteză. S-a mai susținut că textele criticate conțin o formulare generală, ceea ce conduce la imposibilitatea de a se stabili dacă, în caz de infracțiune flagrantă, este permisă de lege pătrunderea în domiciliul unei persoane pentru a ridica obiecte, înscrisuri, corpuri delictive fără autorizarea judecătorului și, în același timp,

că nu există nicio garanție împotriva aplicării arbitrare, întrucât nu există niciun control *a priori* ori *a posteriori* din partea unei autorități independente și imparțiale.

6. Astfel, referindu-se la situația de fapt în cauză, autorul excepției arată că la dosar există procesul-verbal de constatare a infracțiunii flagrante, în care se precizează că în urma constatării infracțiunii flagrante s-a solicitat sprijinul organelor de urmărire din cadrul Serviciului criminalistic al Inspectoratului Județean de Poliție Maramureș. Acestea au procedat la efectuarea de cercetări și la strângerea de probe de la domiciliul persoanei unde a fost constatată infracțiunea flagrantă. Mai exact, organele de urmărire penală au pătruns în curtea imobilului, au căutat probe în interiorul vehiculului aflat în curte, precum și în interiorul unei anexe a imobilului respectiv. Cu toate acestea, la dosarul cauzei nu există niciun mandat de percheziție emis de judecătorul de drepturi și libertăți. Astfel, temeiul legal în baza căruia organele de urmărire penală au desfășurat activitățile precizate este art. 467 alin. 2 din Codul de procedură penală din 1968 care prevede că, odată ce a fost constatată infracțiunea flagrantă, organul de urmărire penală poate strânge și alte probe, dacă este cazul. În baza acestor dispoziții legale aplicabile au fost obținute probe importante ce sunt utilizate de Ministerul Public pentru a susține acuzația împotriva inculpatului. Se mai susține că judecătorul de cameră preliminară a respins cererea inculpatului privind excluderea probelor, bazată pe considerentul că au fost obținute în mod nelegal, neexistând autorizarea judecătorului pentru efectuarea percheziției, motivând că este vorba de constatarea infracțiunii flagrante, fiind astfel aplicabile prevederile art. 465 și art. 467 din Codul de procedură penală din 1968. Referitor la art. 293 alin. (4) din Codul de procedură penală se arată că, deși acest articol nu a fost aplicabil la momentul de referință, se poate ridica o excepție de neconstituționalitate, având în vedere că, legat de dispozițiile tranzitorii, s-ar putea invoca o aplicare retroactivă a acestor dispoziții legale din noul Cod de procedură penală. În consecință, în cazul infracțiunii flagrante percheziția domiciliară nu este supusă controlului efectuat de către judecătorul de drepturi și libertăți, care are tocmai rolul de a evalua dacă ingerința în drepturile fundamentale ale unei persoane este necesară în cursul urmăririi penale, astfel încât să fie asigurată protecția persoanelor împotriva unor măsuri arbitrare și nejustificate.

7. Curtea de Apel Cluj — Secția penală și de minori opinează că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. Astfel, potrivit art. 467 alin. 2 din Codul de procedură penală din 1968, organul de urmărire penală strânge și alte probe, dacă este cazul, iar, potrivit art. 293 din Codul de procedură penală, plângerile și cererile prezentate, corpul delict, precum și obiectele și înscrisurile ridicate cu ocazia constatării infracțiunii sunt puse la dispoziția organului de urmărire penală. Ca atare, textele indicate autorizează strângerea de probe în orice situație faptică, singura condiție fiind reprezentată de existența unei infracțiuni flagrante. Ca atare, când infracțiunea flagrantă a fost săvârșită în domiciliul făptuitorului sau al unei alte persoane, organul de urmărire penală ar putea proceda la strângerea de

probe de la locul faptei, ceea ce implică pătrunderea în domiciliu fără ca dispozițiile legale să impună o limitare sub acest aspect, existând o probabilitate ridicată de aplicare în mod arbitrar a textelor criticate. Judecătorul de cameră preliminară a mai reținut relevanța criticii referitoare la absența în dreptul intern a unor garanții suficiente, în sensul art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, relativ la ingerința suferită în dreptul la respectarea propriului domiciliu prin aplicarea procedurilor prevăzute de textele criticate, ceea ce reprezintă o critică pertinentă. În acest sens face trimitere la *Cauza Varga împotriva României*, unde instanța europeană a reținut că dacă „autoritățile pot aprecia necesar să se recurgă la unele măsuri, cum sunt vizitele la domiciliu și confiscările, pentru a stabili proba materială a delictelor și a urmări, după caz, autorii, mai trebuie și ca legislația și practica în materie să ofere garanții adecvate și suficiente contra abuzurilor”. Ca atare, asemenea garanții trebuie să existe nu numai atunci când se procedează la o percheziție domiciliară, ci și atunci când e vorba de situații ca cele din speța de față, când pătrunderea în domiciliu a fost una limitată de caracterul flagrant al infracțiunii.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, memoriul depus de autorul excepției, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile din Codul de procedură penală cuprinse în art. 293 alin. (4) — *Constatarea infracțiunii flagrante* și cele din Codul de procedură penală din 1968 cuprinse în art. 467 alin. 2 — *Constatarea infracțiunii*, care au următorul conținut:

— Art. 293 alin. (4) din Codul de procedură penală: *„Plângerile și cererile prezentate în scris, corpul delict, precum și obiectele și înscrisurile ridicate cu ocazia constatării infracțiunii sunt puse la dispoziția organului de urmărire penală.”;*

— Art. 467 alin. 2 din Codul de procedură penală din 1968: *„Dacă este cazul, organul de urmărire penală strânge și alte probe”.* Pentru a reține ca obiect al excepției acest din urmă text legal, Curtea a făcut aplicarea Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care a constatat că „sintagma «în vigoare» din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare”.

12. Dispozițiile constituționale invocate în motivarea excepției sunt cuprinse în art. 27 referitor la inviolabilitatea domiciliului și în art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului. Se invocă, de asemenea, dispozițiile art. 8 — *Dreptul la*

respectarea vieții private și de familie din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că autorul excepției de neconstituționalitate critică dispozițiile ce formează obiectul acesteia din perspectiva faptului că, în cauza sa, organele de urmărire penală ar fi efectuat o percheziție domiciliară fără mandat, justificându-se prin caracterul flagrant al infracțiunii. În acest sens, și în memoriul transmis Curții Constituționale se precizează că „problema de constituționalitate ține de faptul că atât organele de cercetare penală, cât și judecătorii de cameră preliminară au avut posibilitatea de a eluda dispozițiile legale referitoare la necesitatea obținerii unui mandat de percheziție domiciliară prin invocarea dispozițiilor legale referitoare la constatarea infracțiunii flagrante.” Or, textele criticate nu reglementează o astfel de ipoteză, ci prevăd obligația punerii la dispoziția organului de urmărire penală a plângerilor și a cererilor prezentate în scris, a corpului delict, precum și a obiectelor și înscrisurilor ridicate cu ocazia constatării infracțiunii, respectiv posibilitatea organului de urmărire penală de a strânge și alte probe.

14. Totodată, Curtea reține că, potrivit dispozițiilor constituționale ale art. 27 referitoare la *Inviolabilitatea domiciliului*, regula este aceea a inviolabilității domiciliului și reședinței, sens în care nimeni nu poate pătrunde sau rămâne în domiciliul sau reședința unei persoane fără învoirea acesteia. Textul constituțional de referință prevede însă și situațiile în care se poate deroga, prin lege, de la regula menționată, respectiv: pentru executarea unui mandat de arestare sau a unei hotărâri judecătorești; pentru înlăturarea unei primejdii privind viața, integritatea fizică sau bunurile unei persoane; pentru apărarea securității naționale sau a ordinii publice; prevenirea răspândirii unei epidemii. Potrivit art. 27 alin. (3) din Constituție, percheziția se dispune de judecător și se efectuează în condițiile și în formele prevăzute de lege. Potrivit alin. (4) al aceluiași articol, perchezițiile în timpul nopții sunt interzise, cu excepția infracțiunilor flagrante. Dând expresie dispozițiilor constituționale menționate, legiuitorul a stabilit în art. 159 alin. (3) din Codul de procedură penală că *„Percheziția domiciliară nu poate fi începută înainte de ora 6,00 sau după ora 20,00, cu excepția infracțiunii flagrante (...)”*, iar în art. 159 alin. (14) din același Cod că *„În mod excepțional, percheziția poate începe fără înmânarea copieii mandatului de percheziție, fără solicitarea prealabilă de predare a persoanei sau a obiectelor, precum și fără informarea prealabilă privind posibilitatea solicitării prezenței unui avocat ori a unei persoane de încredere”*, într-o serie de cazuri, respectiv: când este evident faptul că se fac pregătiri pentru acoperirea urmelor sau distrugerea probelor ori a elementelor ce prezintă importanță pentru cauză, dacă există suspiciunea că în spațiul în care urmează a se efectua percheziția se află o persoană a cărei viață sau integritate fizică este pusă în pericol, dacă există suspiciunea că persoana căutată s-ar putea sustrage procedurii. Totodată, potrivit art. 158 alin. (3) din același cod, *„În cazul în care, în timpul efectuării percheziției, se constată că au fost transferate probe, date sau că persoanele căutate s-au ascuns în locuri învecinate, mandatul de percheziție este valabil, în condițiile legii, și pentru aceste locuri. Continuarea efectuării percheziției în această situație se încuviințează de către procuror”*.

15. Importanța constatării unei infracțiuni flagrante constă în faptul că se urmăresc împiedicarea consumării activității infracționale sau, după caz, limitarea consecințelor faptelor comise, precum și tragerea la răspundere penală a făptuitorilor la un moment mult mai apropiat de cel al săvârșirii acțiunilor ce constituie elementul material al unei infracțiuni. În acest sens,

potrivit art. 293 alin. (2) și (3) din Codul de procedură penală, este considerată flagrantă și infracțiunea al cărei făptuitor, imediat după săvârșire, este urmărit de organele de ordine publică și de siguranță națională, de persoana vătămată, de martorii oculari sau de strigătul public ori prezintă urme care justifică suspiciunea rezonabilă că ar fi săvârșit infracțiunea sau este surprins aproape de locul comiterii infracțiunii cu arme, instrumente sau orice alte obiecte de natură a-l presupune participant la infracțiune. În cazul infracțiunii flagrante, organele de ordine publică și siguranță națională întocmesc un proces-verbal, în care consemnează toate aspectele constatate și activitățile desfășurate, pe care îl înaintează de îndată organului de urmărire penală. Totodată, potrivit art. 61 alin. (2) teza a doua din Codul de procedură penală, în cazul infracțiunilor flagrante, organele prevăzute la alin. (1) lit. a)—c) — organele inspecțiilor de stat, ale altor organe de stat, precum și ale autorităților publice, instituțiilor publice sau ale altor persoane juridice de drept public, pentru infracțiunile care constituie încălcări ale dispozițiilor și obligațiilor a căror respectare o controlează, potrivit legii; organele de control și cele de conducere ale autorităților administrației publice, ale altor autorități publice, instituții publice sau ale altor persoane juridice de drept public, pentru infracțiunile săvârșite în legătură cu serviciul de către cei aflați în subordinea ori sub controlul lor; organele de ordine publică și siguranță națională, pentru infracțiunile constatate în timpul exercitării atribuțiilor prevăzute de lege — au dreptul de a face percheziții corporale sau ale vehiculelor, de a-l prinde pe făptuitor și de a-l prezenta de îndată organelor de urmărire penală. În temeiul art. 62 din Codul de procedură penală, comandanții de nave și aeronave sunt competenți să facă percheziții corporale sau ale vehiculelor și să verifice lucrurile pe care făptuitorii le au cu sine sau le folosesc, pe timpul cât navele și aeronavele pe care le comandă se află în afara porturilor sau aeroporturilor și pentru infracțiunile săvârșite pe aceste nave sau aeronave, având, totodată, obligațiile și drepturile prevăzute la art. 61 din același act normativ. Actele încheiate împreună cu mijloacele materiale de probă se înaintează organelor de urmărire penală, de îndată ce nava sau aeronava ajunge în primul port sau aeroport românesc. În cazul infracțiunilor flagrante, comandanții de nave și aeronave au dreptul de a face percheziții corporale sau ale vehiculelor, de a-l prinde pe făptuitor și de a-l prezenta organelor de urmărire penală. De altfel, potrivit art. 310 din Codul de procedură penală, în cazul infracțiunilor flagrante, „*orice persoană are dreptul să îl prindă pe făptuitor*”, iar persoana care l-a reținut trebuie să îl

predea de îndată, „*împreună cu corpurile delictive, precum și cu obiectele și înscrisurile ridicate*”, organelor de urmărire penală, care întocmesc un proces-verbal.

16. Cu referire la tipurile de percheziții reglementate — domiciliară, corporală, a vehiculelor și informatică —, Curtea Constituțională a reținut că sunt supuse autorizării judecătorului de drepturi și libertăți sau instanței de judecată doar percheziția domiciliară și cea informatică, în timp ce percheziția corporală și cea a vehiculelor sunt lăsate la aprecierea organelor judiciare sau a autorităților cu atribuții în asigurarea ordinii și securității publice. Așadar, pentru a putea fi efectuată percheziția unei persoane sau a unui vehicul nu este obligatorie începerea urmăririi penale. Dacă însă a fost începută urmărirea penală, organele judiciare vor fi cele care efectuează percheziția corporală sau a unui vehicul, dar, dacă există o suspiciune rezonabilă că prin efectuarea unei percheziții corporale sau a unui vehicul se vor descoperi urme ale infracțiunii, corpurile delictive ori alte obiecte relevante pentru descoperirea unei infracțiuni sau a autorului unei infracțiuni, organele de poliție pot dispune efectuarea percheziției imediat (a se vedea Decizia nr. 261 din 24 aprilie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 622 din 18 iulie 2018).

17. Prin urmare, fără a nega rolul infracțiunii flagrante, este evident că o percheziție domiciliară nu se poate realiza cu nesocotirea dispozițiilor legale mai sus arătate iar împrejurarea că în cauză s-ar fi putut depăși limitele normelor legale și constituționale mai sus arătate nu reprezintă o problemă de constituționalitate, ci una de interpretare și de aplicare a legii, cu atât mai mult cu cât nici autorul și nici instanța de judecată nu oferă niciun fel de indicii cu privire la împrejurările și modalitatea în care organele de poliție au pătruns în curtea imobilului inculpatului. Faptul că judecătorul de cameră preliminară a respins cererea inculpatului privind respingerea probelor bazată pe considerentul că ar fi obținute în mod nelegal, neexistând autorizarea judecătorului pentru efectuarea percheziției, nu constituie în sine o problemă de constituționalitate, cu atât mai mult cu cât, așa cum s-a arătat, normele legale criticate nu legitimează posibilitatea ca în cazul infracțiunilor flagrante să se poată efectua o percheziție domiciliară fără mandat. Astfel fiind, întrucât, în concret, criticile autorului se circumscriu modului de interpretare și aplicare a legii în cauza dedusă judecării și, prin urmare, excedează competenței Curții Constituționale, excepția va fi respinsă ca inadmisibilă.

18. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 293 alin. (4) din Codul de procedură penală și ale art. 467 alin. 2 din Codul de procedură penală din 1968, excepție ridicată de Alexandru Marian Roșca în Dosarul nr. 142/100/2017/a1 al Curții de Apel Cluj — Secția penală și de minori.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Cluj — Secția penală și de minori și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 28 noiembrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Prim-magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 54

din 4 februarie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (5)
din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (5) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, excepție ridicată de instanța de judecată, din oficiu, în Dosarul nr. 506/248/2013 al Tribunalului Covasna — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 623D/2018.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința din data de 3 decembrie 2019, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea, având în vedere cererea de întrerupere a deliberărilor pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, în temeiul dispozițiilor art. 57 și ale art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, a amânat pronunțarea pentru data de 12 decembrie 2019, și, ulterior, pentru data de 4 februarie 2020, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 10 aprilie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 506/248/2013, **Tribunalul Covasna — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (5) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996**. Excepția a fost invocată de instanța de judecată din oficiu, într-o cauză având ca obiect soluționarea unei dezbateri succesore, fiind solicitată, între altele, pronunțarea unei hotărâri judecătorești care să țină loc de act autentic de vânzare-cumpărare a unui teren agricol situat în extravilan.

4. **În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată** că textul de lege criticat a instituit, pentru perioada în care a fost în vigoare, respectiv 2 mai—19 iulie 2013, obligația încheierii în formă autentică a promisiunilor de vânzare, sub sancțiunea nulității absolute a actului, însă nu se poate reține nicio rațiune obiectivă și rezonabilă a opțiunii legislative criticate, respectiv a diferențierii între antecontractele încheiate sub semnătură privată, pe de o parte, și cele încheiate în formă autentică, pe de altă parte. În acest sens se apreciază că această diferențiere nu înlătură nicio inegalitate de fapt sau de drept, ci instituie un tratament juridic diferențiat, sub forma unui privilegiu, în favoarea părților unui antecontract de vânzare încheiat în formă autentică.

5. Sunt invocate și cele statuate de Curtea Constituțională în Decizia nr. 755 din 16 decembrie 2014, potrivit căreia forma încheierii antecontractului nu poate crea situații juridice diferite pentru părțile de antecontract (cel încheiat în formă autentică și cel neautentificat), având în vedere faptul că, indiferent de forma acestuia, efectele produse sunt aceleași. Astfel, nici antecontractul încheiat în formă autentică, și nici cel neautentificat nu realizează însuși transferul dreptului de

proprietate, generând doar obligația părților de a încheia în viitor contractul de vânzare-cumpărare.

6. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

7. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

8. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

9. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, potrivit încheierii de sesizare, îl reprezintă prevederile art. 24 alin. (5) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 83 din 7 februarie 2013, introduse prin art. I cu referire la art. VII⁵ pct. 3 din Legea nr. 127/2013 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 121/2011 pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 246 din 29 aprilie 2013, potrivit căroră: „(5) *Promisiunea de a încheia un contract având ca obiect dreptul de proprietate asupra imobilului sau un alt drept real în legătură cu acesta și actele de alipire și dezlipire a imobilelor înscrise în cartea funciară se încheie în formă autentică, sub sancțiunea nulității absolute.*” Curtea reține că prevederile art. 24 alin. (5) din Legea nr. 7/1996, introduse prin Legea nr. 127/2013, au fost abrogate expres prin art. II cuprins în Legea nr. 221/2013 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 12/2013 pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale și prorogarea unor termene și de modificare și completare a unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 434 din 17 iulie 2013. Având în vedere că prevederile legale criticate, deși nu mai sunt în vigoare, și-au produs efectele în cauza dedusă soluționării instanței de judecată, devin incidente cele statuate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, potrivit căroră sintagma „*în vigoare*” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare. Prin urmare, Curtea urmează să se pronunțe asupra excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost invocată.

10. În opinia instanței de judecată care a invocat din oficiu excepția de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi și art. 44 alin. (2) teza întâi,

referitoare la garantarea și ocrotirea proprietății private în mod egal de lege, indiferent de titular.

11. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prin Decizia nr. 755 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 101 din 9 februarie 2015, s-a pronunțat asupra constituționalității prevederilor art. 20 alin. (1) din Legea nr. 17/2014 privind unele măsuri de reglementare a vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 178 din 12 martie 2014, și a statuat că este neconstituțională introducerea unei diferențieri între regimul juridic aplicabil antecontractelor de vânzare încheiate în formă autentică, pe de o parte, și, respectiv, cel aplicabil antecontractelor încheiate sub semnătură privată, înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 17/2014, pe de altă parte, în sensul exceptării de la aplicarea Legii nr. 17/2014 a antecontractelor autentificate la notariat, anterior intrării în vigoare a acestui act normativ. Prin decizia menționată, Curtea a statuat (paragrafele 25 și 26) că persoanele care au încheiat antecontracte de vânzare în formă autentică, pe de o parte, și persoanele care au încheiat antecontracte de vânzare fie sub forma unui înscris sub semnătură privată, fie sub forma unui înscris atestat de către un avocat, pe de altă parte, având ca obiect terenuri agricole situate în extravilan, se află în aceeași situație juridică, întrucât natura juridică a actului (antecontract de vânzare), efectele produse de acesta (obligația de a încheia în viitor contractul de vânzare), precum și momentul încheierii antecontractelor—anterior intrării în vigoare a Legii nr. 17/2014, sunt identice. Singura diferență ce poate fi reținută între aceste două categorii de persoane se referă la forma încheierii antecontractului, aspect care nu este de natură a crea situații juridice diferite pentru părțile acestor două tipuri de antecontract, având în vedere faptul că, indiferent de forma acestuia, efectele produse sunt aceleași. Astfel, nici antecontractul încheiat în formă autentică, și nici cel neautentificat nu realizau însuși transferul dreptului de proprietate, generând doar obligația părților de a încheia în viitor contractul de vânzare. Astfel, Curtea reține că, în contextul deciziei amintite, viciul de neconstituționalitate a fost generat de faptul că dispoziția legală criticată, având caracterul unei norme tranzitorii, scotea de sub incidența noii legi (Legea nr. 17/2014 — mai restrictivă în privința exercitării dreptului de preempțiune la vânzarea terenurilor agricole situate în extravilan), antecontractele încheiate în formă autentică, deși efectele generate de către acestea erau aceleași cu cele ale antecontractelor încheiate sub semnătură privată. Cu alte cuvinte, ceea ce interesa în contextul deciziei amintite nu era forma încheierii actului, ci faptul că efectele antecontractului erau aceleași.

12. În prezenta cauză, Curtea reține că există o deosebire fundamentală față de ipoteza legislativă examinată prin Decizia nr. 755 din 16 decembrie 2014, anterior citată. Astfel, prin decizia amintită, Curtea s-a raportat la antecontracte valabile încheiate, indiferent de forma încheierii acestora, autentică sau sub semnătură privată, și a examinat efectele generate de acestea, statuând că exceptarea de la exigențele Legii nr. 17/2014 a antecontractelor autentificate echivalează cu reglementarea unui privilegiu pentru părțile care le-au încheiat, spre deosebire de părțile din contractele neautentificate. Or, în prezenta cauză, nu poate fi reținută o egalitate de situații juridice între părțile unui antecontract încheiat în formă autentică, cu respectarea cerințelor de formă, instituite de textul de lege criticat pentru încheierea sa valabilă, pe de o parte, și părțile unui antecontract care nu s-au conformat aceluiași prescripții legale imperative și au încheiat actul sub forma semnăturii private, pe de altă parte. În acest din urmă caz, nefiind respectate cerințele legale pentru însuși încheierea valabilă a antecontractului, acesta nu putea produce efecte juridice,

situație diferită de ipoteza unui antecontract încheiat cu respectarea cerințelor imperative ale legii referitoare la formă. Potrivit jurisprudenței constante a Curții, principiul constituțional al egalității în drepturi își găsește aplicare în situații identice sau egale, care impun și justifică instituirea aceluiași regim juridic. *Per a contrario*, când acestea se află în situații diferite, regimul juridic aplicabil fiecăreia nu poate fi decât diferit, soluție legislativă care nu contravine, ci, dimpotrivă, decurge logic din chiar principiul enunțat (a se vedea, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 24 din 16 ianuarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 126 din 18 februarie 2019, paragraful 44).

13. În ceea ce privește invocarea încălcării dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 44 alin. (2) teza întâi, referitoare la garantarea și ocrotirea proprietății private în mod egal de lege, indiferent de titular, Curtea reține că, în situația nerespectării formei autentice a antecontractului, instituită de lege *ad validitatem*, manifestarea de voință a părților este nulă, astfel încât nu există un drept de creanță născut în patrimoniul acestora, apt să beneficieze de prevederile constituționale și convenționale referitoare la dreptul de proprietate privată. Dat fiind faptul că au fost încheiate cu încălcarea unor dispoziții legale imperative, astfel de convenții nu pot produce efecte, fiind desființate de la data încheierii acestora, astfel încât nu pot constitui temeiul dobândirii valabile a dreptului de proprietate. Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, principiul constituțional al garantării și ocrotirii proprietății private operează în condițiile dobândirii legale a dreptului de proprietate, nu și în cazul în care dreptul este dobândit prin încălcarea normelor imperative ale legilor în vigoare la data încheierii actelor juridice, soluția judicioasă pentru această situație fiind cea a aplicării sancțiunii nulității actului juridic civil (a se vedea în acest sens, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 467 din 20 septembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 913 din 12 octombrie 2005).

14. Curtea mai reține că, în materia formalităților instituite de lege *ad validitatem*, prevederile art. 1.244 din Codul civil consacră regula încheierii prin înscris autentic, sub sancțiunea nulității absolute, a contractelor translativă sau constitutive de drepturi reale asupra imobilelor care urmează să fie înscrise în cartea funciară. Or, opțiunea legislativă potrivit căreia promisiunea de a contracta, având ca obiect dreptul de proprietate asupra imobilului sau un alt drept real în legătură cu acesta, trebuie încheiată în formă autentică, sub sancțiunea nulității absolute, intră în marja de apreciere a legiuitorului, care are deplina legitimitate constituțională de a legifera în sensul în care, pentru a fi valabilă, promisiunea de a contracta trebuie să îndeplinească aceleași condiții de formă precum contractul promis. Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale referitoare la competența constituțională a legiuitorului de a stabili modalitatea de dobândire a dreptului de proprietate asupra imobilelor, legiuitorul are deplina opțiune de a stabili condițiile în care se dobândesc drepturile reale imobiliare (a se vedea Decizia nr. 641 din 15 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 997 din 11 decembrie 2019, paragraful 19).

15. Curtea mai reține că, în acord cu principiul constituțional al universalității drepturilor și obligațiilor, cuprins în art. 15 alin. (1), cetățenii beneficiază de drepturile reglementate prin acte normative, dar în egală măsură trebuie să-și îndeplinească și obligațiile ce le revin, în conformitate cu prescripțiile actelor normative incidente, în speță referitoare la forma încheierii antecontractului de vânzare al unui imobil. Așadar, forma instituită pentru valabila încheiere a antecontractului nu poate cuprinde în sine un viciu de neconstituționalitate, atât timp cât este firesc ca destinatarul normelor juridice să se conformeze prescripțiilor acestora, în perioada în care acestea sunt în vigoare.

16. În fine, în legătură cu susținerea că prevederea legală criticată a fost în vigoare o perioadă limitată, respectiv între 2 mai—19 iulie 2013, fiind ulterior abrogată în mod expres,

Curtea reține că acest argument nu poate constitui un motiv de neconstituționalitate a normei. Curtea Constituțională nu poate cenzura aspecte ce țin de opțiunea de reglementare a legiuitorului, câtă vreme aceasta nu contravine niciunei dispoziții constituționale, oportunitatea soluției legislative nefăcând obiectul controlului de constituționalitate.

17. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de instanța de judecată, din oficiu, în Dosarul nr. 506/248/2013 al Tribunalului Covasna — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 24 alin. (5) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Covasna — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 4 februarie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**Magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie**HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind modificarea Hotărârii Guvernului nr. 492/2019 pentru aprobarea Notei de fundamentare privind necesitatea și oportunitatea efectuării cheltuielilor aferente proiectului de investiții „Navă specializată de căutare și salvare pe mare cu capacitatea de 100 persoane salvate”

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Guvernului nr. 492/2019 pentru aprobarea Notei de fundamentare privind necesitatea și oportunitatea efectuării cheltuielilor aferente proiectului de investiții „Navă specializată de căutare și salvare pe mare cu capacitatea de 100 persoane salvate”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 604 din 23 iulie 2019, se modifică după cum urmează:

1. Articolele 2 și 3 vor avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Finanțarea proiectului de investiții prevăzut la art. 1 se realizează din fonduri externe nerambursabile, prin Programul operațional Infrastructură mare 2014—2020 și de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

Art. 3. — Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor răspunde de modul de utilizare a sumelor aprobate potrivit prevederilor prezentei hotărâri.”

2. În anexă, paragraful „Finanțarea investiției” va avea următorul cuprins:

„Finanțarea investiției

Finanțarea proiectului de investiții se realizează din fonduri externe nerambursabile, prin Programul operațional Infrastructură mare 2014—2020 și de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.”

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBANContrasemnează:

Ministrul transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor,

Lucian Nicolae Bode

Ministrul finanțelor publice,

Vasile-Florin Cițu

București, 6 aprilie 2020.

Nr. 278.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL LUCRĂRILOR PUBLICE, DEZVOLTĂRII ȘI ADMINISTRAȚIEI

ORDIN

privind aplicarea prevederilor art. III alin. (11) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, precum și pentru stabilirea unor măsuri financiare

Având în vedere prevederile art. III alin. (11) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, precum și pentru stabilirea unor măsuri financiare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 13/2011, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 57 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul lucrărilor publice, dezvoltării și administrației emite următorul ordin:

Art. 1. — Media numărului locuitorilor corespunzător grupei, pe categorii de unități/subdiviziuni administrativ-teritoriale, prevăzută în tabelul 2 din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, precum și pentru stabilirea unor măsuri financiare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 13/2011, cu modificările și completările ulterioare, se modifică conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Media numărului de locuitori, calculată pe baza numărului locuitorilor pe fiecare unitate/subdiviziune administrativ-teritorială la 1 ianuarie 2019, comunicat de către Institutul Național de Statistică și publicat pe site-ul Ministerului Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației la adresa:

http://www.dpfbf.mdrap.ro/populatie_uat-uri.html, se utilizează de către instituțiile prefectului în vederea stabilirii numărului maxim de posturi, valabil în anul 2020, pentru fiecare unitate/subdiviziune administrativ-teritorială.

Art. 3. — (1) În termen de 20 de zile de la publicarea prezentului ordin în Monitorul Oficial al României, Partea I, prefectul comunică numărul maxim de posturi pentru anul 2020, pe fiecare unitate/subdiviziune administrativ-teritorială.

(2) Comunicările se transmit, în format electronic (Excel), însoțite de codurile SIRUTA, și către Ministerul Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației, la adresa dpfbf@mdrap.ro.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul lucrărilor publice, dezvoltării și administrației,

Ion Ștefan

București, 2 aprilie 2020.

Nr. 1.385.

ANEXĂ

Tabelul 2. Media numărului locuitorilor corespunzător grupei, pe categorii de unități/subdiviziuni administrativ-teritoriale

Nr. crt.	Grupe în funcție de numărul de locuitori	Comune	Orașe	Municipii	Județe	Sectoare ale municipiului București	Municipiul București
0	1	2	3	4	5	6	7
1	Cel mult 1.500	1.150	x	x	x	x	x
2	1.501—3.000	2.242	2.391	x	x	x	x
3	3.001—5.000	3.801	4.239	x	x	x	x
4	5.001—10.000	6.329	7.470	x	x	x	x
5	10.001—20.000	11.409	13.147	17.525	x	x	x
6	20.001—50.000	27.068	26.619	32.484	x	x	x
7	50.001—100.000	x	x	72.023	x	x	x
8	100.001—200.000	x	x	135.732	x	x	x
9	200.001—400.000	x	x	293.504	x	x	x
10	Cel mult 500.000	x	x	x	368.532	x	x
11	Cel puțin 500.001	x	x	x	673.447	x	x
12	sectoare ale municipiului București	x	x	x	x	353.699	x
13	Municipiul București	x	x	x	x	x	2.131.034

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN**privind instituirea unor măsuri pentru înregistrarea persoanelor autorizate să dispună plăți din conturile instituțiilor publice la funcționalitățile sistemului național de raportare — Forexebug prin „Punctul Unic de Acces”**

Având în vedere dispozițiile art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2013 privind adoptarea unor măsuri fiscal-bugetare pentru îndeplinirea unor angajamente convenite cu organisme internaționale, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări prin Legea nr. 25/2014, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Pe perioada în care este instituită starea de urgență pe teritoriul României, precum și 30 de zile după încetarea stării de urgență, persoanele din cadrul instituțiilor publice pentru care se solicită înregistrarea la funcționalitățile sistemului național de raportare — Forexebug în scopul efectuării de plăți pe bază de ordin de plată multiplu electronic (OPME) pot transmite prin e-mail, la unitatea teritorială a Trezoreriei Statului la care instituția publică are deschise conturile de cheltuieli bugetare, documentele prevăzute la art. 3 alin. (1) din anexa nr. 1 la Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 517/2016 pentru aprobarea de proceduri aferente unor module care fac parte din procedura de funcționare a sistemului național de raportare — Forexebug, cu modificările și completările ulterioare, respectiv:

a) formularul „Cerere privind înrolarea/modificarea accesului/revocarea accesului la funcționalitățile sistemului național de raportare (Forexebug)”, completat și semnat de către conducătorul entității, precum și copia actului de identitate al persoanei ce urmează a fi înrolată, scanate;

b) fișierul exportat aferent certificatului digital calificat, emis pe numele persoanei ce urmează a fi înrolată.

(2) Adresele de e-mail de la care/la care vor fi transmise documentele prevăzute la alin. (1) se stabilesc de comun acord între unitățile teritoriale ale Trezoreriei Statului și instituțiile publice.

Art. 2. — (1) Operațiunile de verificare a documentelor prevăzute la art. 1 alin. (1), de introducere în sistem a

informațiilor aferente persoanei/persoanelor pentru care se solicită înrolarea și comunicarea privind înregistrarea/neînregistrarea în sistem a persoanei/persoanelor se efectuează, în termen de maximum două zile lucrătoare de la data primirii documentelor, de către administratorii din cadrul unităților teritoriale ale Trezoreriei Statului, potrivit prevederilor art. 3 alin. (1) din anexa nr. 1 la Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 517/2016 pentru aprobarea de proceduri aferente unor module care fac parte din procedura de funcționare a sistemului național de raportare — Forexebug, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Atribuirea rolurilor solicitate potrivit art. 1 se efectuează numai pentru persoanele autorizate să efectueze plăți din conturile instituțiilor publice, aprobate în fișa specimenelor de semnături depusă la unitatea Trezoreriei Statului prin care își gestionează bugetul propriu.

(3) Formularul „Cerere privind înrolarea/modificarea accesului/revocarea accesului la funcționalitățile sistemului național de raportare (Forexebug)”, prevăzut la art. 1 alin. (1) lit. a), se prindează și se completează de către unitatea teritorială a Trezoreriei Statului în rubricile destinate acesteia.

(4) Unitatea teritorială a Trezoreriei Statului transmite instituției publice cererea prevăzută la alin. (3), completată și scanată, la adresa de e-mail stabilită conform art. 1 alin. (2).

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cițu

București, 6 aprilie 2020.

Nr. 1.828.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN**privind modificarea Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 583/2016 pentru aprobarea formularisticii prevăzute de art. 230 și 232 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare**

Având în vedere prevederile art. 1, 7, 59, 230 și ale art. 232 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare,

în conformitate cu prevederile Convențiilor de evitare a dublei impuneri referitoare la rezidența și, respectiv, la modalitatea de evitare a dublei impuneri,

în temeiul prevederilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 583/2016 pentru aprobarea formularisticii prevăzute de art. 230 și 232 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 355 din 10 mai 2016, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) Formularele prevăzute la art. 1 lit. a), c), e), g), i), k), m), o) și p) prezentate în anexele nr. 1, 3, 5, 7, 9, 11, 13, 15 și 16, care fac parte integrantă din prezentul ordin, se întocmesc și se semnează de către solicitanți în conformitate cu precizările privind completarea acestora sau se editează și se completează de către solicitanți cu ajutorul programului de asistență, asigurat gratuit, de către Agenția Națională de Administrare Fiscală.

(2) Formularele prevăzute la art. 1 lit. a), c), e), g), i), k) și m) împreună cu documentele justificative solicitate în precizările anexelor nr. 1, 3, 5, 7, 9, 11 și 13 se depun de către solicitanți la registratura organului fiscal competent sau se transmit prin poștă, cu confirmare de primire, ori prin mijloace electronice de transmitere la distanță, potrivit legii.

(3) Formularele prevăzute la alin. (2) împreună cu documentele justificative solicitate în precizările anexelor nr. 1, 3, 5, 7, 9, 11 și 13, care fac parte integrantă din prezentul ordin, pentru care se folosesc mijloace electronice de transmitere la distanță se depun prin intermediul «Formularului de contact» din cadrul «Spațiului Privat Virtual» prevăzut prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 660/2017 privind aprobarea Procedurii de comunicare prin mijloace electronice de transmitere la distanță între Ministerul Finanțelor Publice/organul fiscal central și persoanele fizice, persoanele juridice și alte entități fără personalitate juridică, cu modificările și completările ulterioare, în formatele «PDF», «JPEG» sau «TIFF» sau într-o arhivă zip care nu poate depăși 5 MB.”

2. Articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — Formularele prevăzute la art. 1 lit. b), d), f), h), j), l) și n), prezentate în anexele nr. 2, 4, 6, 8, 10, 12 și 14, care fac parte integrantă din prezentul ordin, redactate în limbile română și engleză, se editează, se completează și se eliberează/comunică de către organul fiscal competent, potrivit legii, fiind semnate de conducătorul unității fiscale, potrivit competențelor sau cu semnătură electronică extinsă, bazată pe un certificat calificat, după caz.”

3. Articolul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Formularele certificatelor de rezidență fiscală pentru persoanele juridice și fizice, rezidente în România, și ale

certificatelor privind atestarea impozitului plătit în România de către persoanele nerezidente, altele decât cele prevăzute la art. 1, elaborate pe machete ale organelor fiscale competente ale statelor cu care România are încheiate convenții/acorduri de evitare a dublei impuneri și cererile de eliberare a acestor documente se depun de către solicitanți la registratura organului fiscal competent sau se transmit prin poștă, cu confirmare de primire ori prin mijloace electronice de transmitere la distanță.

(2) Formularele certificatelor și cererile aferente prevăzute la alin. (1) pentru care se folosesc mijloace electronice de transmitere la distanță se depun prin intermediul «Formularului de contact» din cadrul «Spațiului Privat Virtual» de către solicitanți în formatele «PDF», «JPEG» sau «TIFF» sau într-o arhivă zip care nu poate depăși 5 MB.

(3) Formularele certificatelor prevăzute la alin. (1) se completează în limbile/limba română și/sau engleză și se eliberează/comunică de către organul fiscal competent, potrivit legii, fiind semnate de conducătorul unității fiscale, potrivit competențelor sau cu semnătură electronică extinsă, bazată pe un certificat calificat, după caz.”

4. Articolul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — Certificatele prevăzute la art. 1 lit. b), d), f), h), j), l) și n) și cele prevăzute la art. 5 comunicate de organul fiscal competent, semnate cu semnătură electronică extinsă, bazată pe un certificat digital calificat, prin intermediul «Spațiului Privat Virtual», pot fi verificate de terțe persoane pe site-ul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, la secțiunea «Servicii Online», serviciul «Verificare documente electronice eliberate în «Spațiul Privat Virtual», pe baza numărului de înregistrare al documentului și codului de identificare fiscală al persoanei, fiind disponibile în această secțiune pe durata de un an de la data emiterii.”

5. Articolul 7 se abrogă.

6. Articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — Direcția generală de legislație cod fiscal și reglementări vamale și Centrul Național pentru Informații Financiare din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, Direcția generală de asistență pentru contribuabili, Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, precum și direcțiile generale regionale ale finanțelor publice și unitățile fiscale subordonate din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cițu

București, 6 aprilie 2020.
Nr. 1.830.

MINISTERUL
EDUCAȚIEI
ȘI CERCETĂRII
Nr. 3.375
din 2 martie 2020

MINISTERUL
FINANȚELOR PUBLICE
Nr. 1.786
din 23 martie 2020

MINISTERUL MUNCII
ȘI PROTECȚIEI
SOCIALE
Nr. 576
din 3 martie 2020

ORDIN

privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2020 pentru Societatea Editura Didactică și Pedagogică — S.A.

Având în vedere prevederile art. 4 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 24/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării și al Hotărârii Guvernului nr. 612/2018 privind înființarea Societății Editura Didactică și Pedagogică — S.A. ca urmare a reorganizării Regiei Autonome „Editura Didactică și Pedagogică” prin transformare,

în temeiul prevederilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 15 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 81/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Protecției Sociale,

ministrul educației și cercetării, ministrul finanțelor publice și ministrul muncii și protecției sociale emit prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2020 al Societății Editura Didactică și Pedagogică — S.A., prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației
și cercetării,
Cristina Monica Anisie

Ministrul finanțelor
publice,
Vasile-Florin Cițu

Ministrul muncii
și protecției sociale,
**Victoria Violeta
Alexandru**

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
Societatea Editura Didactică și Pedagogică — S.A.
București, sectorul 1, str. Spiru Haret nr. 10—12
Cod unic înregistrare: RO1589983

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
pe anul 2020**

mii lei

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent 2020
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5)	1	12.429,20
	1	Venituri totale din exploatare, din care:	2	12.425,00
		a) subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	3	
		b) transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	4	
	2	Venituri financiare	5	4,20
II		CHELTUIELI TOTALE (Rd.6=Rd.7+Rd.19)	6	11.980,78
	1	Cheltuieli de exploatare, (Rd. 7= Rd.8+Rd.9+Rd.10+Rd.18) din care:	7	11.980,74
		A. cheltuieli cu bunuri si servicii	8	8.477,20
		B. cheltuieli cu impozite, taxe si varsaminte asimilate	9	4,70
		C. cheltuieli cu personalul, (Rd.10=Rd.11+Rd.14+Rd.16+Rd.17) din care:	10	3.411,84
		C0 Cheltuieli de natură salarială(Rd.11=Rd.12+Rd.13)	11	2.978,00
		C1 ch. cu salariile	12	2.780,00
		C2 bonusuri	13	198,00
		C3 alte cheltuieli cu personalul, din care:	14	
		cheltuieli cu plati compensatorii aferente disponibilizarilor de personal	15	
		C4 Cheltuieli aferente contractului de mandat si a altor organe de conducere si control, comisii si comitete	16	363,12
		C5 Cheltuieli cu contribuțiile datorate de angajator	17	70,72
		D. alte cheltuieli de exploatare	18	87,00
	2	Cheltuieli financiare	19	0,04
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere) (Rd.20=Rd.1-Rd.6)	20	448,42
IV	1	IMPOZIT PE PROFIT CURENT	21	71,75
	2	IMPOZIT PE PROFIT AMÂNAT	22	
	3	VENITURI DIN IMPOZITUL PE PROFIT AMÂNAT	23	
	4	IMPOZITUL SPECIFIC UNOR ACTIVITĂȚI	24	
	5	ALTE IMPOZITE NEPREZENTATE LA ELEMENTELE DE MAI SUS	25	
V		PROFITUL/PIERDEREA NETĂ A PERIOADEI DE RAPORTARE (Rd. 26=Rd.20-Rd.21-Rd.22+Rd.23-Rd.24-Rd.25), din care:	26	376,67
	1	Rezerve legale	27	22,42
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	28	
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	29	
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	30	
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	31	

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent 2020
0	1	2	3	4
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 27, 28, 29, 30, 31 (Rd. 32= Rd.26-(Rd.27 la Rd. 31)>= 0)	32	354,25
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	33	
	8	Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende convenite acționarilor, în cazul societăților/ companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	34	177,13
	a)	- dividende convenite bugetului de stat	35	177,13
	b)	- dividende convenite bugetului local	36	
	c)	- dividende convenite altor acționari	37	
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.33 - Rd.34 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	38	177,13
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	39	
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care	40	
	a)	cheltuieli materiale	41	
	b)	cheltuieli cu salariile	42	
	c)	cheltuieli privind prestarile de servicii	43	
	d)	cheltuieli cu reclama si publicitate	44	
	e)	alte cheltuieli	45	
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	46	33,65
	1	Alocații de la buget	47	
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	48	
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	49	33,65
X		DATE DE FUNDAMENTARE		
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	50	49,00
	2	Nr. mediu de salariați total	51	47,00
	3	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială	52	5.280,14
	4	Câștigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială, recalculat cf. Legii anuale a bugetului de stat	53	5.280,14
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.51)	54	264,36
	6	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu recalculată cf. Legii anuale a bugetului de stat	55	264,36
	7	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/ persoană)	56	
	8	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd. 57= (Rd.6/Rd.1)x1000)	57	963,92
	9	Plăți restante	58	
	10	Creanțe restante	59	

*) Rd.52 = Rd.151 din Anexa de fundamentare nr.2

**) Rd.53 = Rd.152 din Anexa de fundamentare nr.2

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

ORDIN**privind suspendarea organizării și desfășurării evaluărilor naționale la finalul claselor a II-a, a IV-a și a VI-a, a simulării evaluării naționale pentru absolvenții clasei a VIII-a și a simulării probelor scrise ale examenului de bacalaureat național, în anul școlar 2019—2020**

În baza prevederilor art. 2 din Hotărârea Comitetului Național pentru Situații Speciale de Urgență nr. 6/2020*), ale art. 49 din anexa nr. 1 la Decretul nr. 195/2020 privind instituirea stării de urgență pe teritoriul României,

având în vedere prevederile art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 1.401/2009 privind înființarea, organizarea și funcționarea Centrului Național de Evaluare și Examinare, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 15 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 24/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării,

ministrul educației și cercetării emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă suspendarea organizării și desfășurării evaluărilor naționale la finalul claselor a II-a, a IV-a și a VI-a, a simulării evaluării naționale pentru absolvenții clasei a VIII-a și a simulării probelor scrise ale examenului de bacalaureat național, în anul școlar 2019—2020.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Calendarul de administrare a evaluărilor naționale la finalul claselor a II-a, a IV-a și a VI-a în anul școlar 2019—2020, aprobat prin Ordinul ministrului educației naționale nr. 4.946/2019, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 725 din 3 septembrie 2019, se abrogă.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Calendarul simulării evaluării naționale pentru absolvenții clasei a VIII-a și al simulării probelor scrise ale examenului de bacalaureat național, în anul școlar 2019—2020, aprobat prin Ordinul ministrului educației și cercetării nr. 3.066/2020, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 56 din 28 ianuarie 2020, se abrogă.

Art. 4. — Direcția generală învățământ preuniversitar, Direcția generală minorități și relația cu Parlamentul, Centrul Național de Evaluare și Examinare, inspectoratele școlare județene/al municipiului București și unitățile de învățământ duc la îndeplinire prezentul ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației și cercetării,
Cristina Monica Anisie

București, 6 aprilie 2020.
Nr. 4.019.

*) Hotărârea Comitetului Național pentru Situații Speciale de Urgență nr. 6/2020 nu a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

NORMĂ

privind modificarea temporară a limitei maxime aplicabile investițiilor fondurilor de pensii private în titluri de stat

În temeiul prevederilor art. 23 alin. (2) și ale art. 25 alin. (3) din Legea nr. 411/2004 privind fondurile de pensii administrate privat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 85 și art. 87 alin. (3) Legea nr. 204/2006 privind pensiile facultative, cu modificările și completările ulterioare,

în baza prevederilor art. 2 alin. (1) lit. c) și d), art. 3 alin. (1) lit. b), art. 5 lit. c), art. 6 alin. (1) și (2) și ale art. 7 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în urma deliberărilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară din ședința din data de 1 aprilie 2020,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite prezenta normă.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Prezenta normă reglementează modificarea temporară a procentului maxim al activelor care pot fi investite în instrumentele prevăzute la art. 25 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 411/2004 privind fondurile de pensii administrate privat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Legea nr. 411/2004*, și la art. 87 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 204/2006 privind pensiile facultative, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Legea nr. 204/2006*.

(2) Prezenta normă se aplică fondurilor de pensii administrate privat și fondurilor de pensii facultative, denumite în continuare *fonduri de pensii private*.

Art. 2. — Termenii și expresiile utilizate în prezenta normă au semnificațiile prevăzute la art. 2 din Legea nr. 411/2004 și la art. 2 din Legea nr. 204/2006.

CAPITOLUL II

Limita maximă aplicabilă investițiilor fondurilor de pensii private în titluri de stat

Art. 3. — Administratorul poate decide ca, pe o perioadă de un an de la data intrării în vigoare a prezentei norme, să investească în titluri de stat emise de Ministerul Finanțelor Publice din România, de state membre ale Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European, în procent mai mare de 70% din valoarea totală a activelor fondului de pensii private, prevăzut la art. 25 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 411/2004 și la art. 87 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 204/2006.

Art. 4. — (1) Administratorul care decide să aplice prevederile prezentei norme este exonerat de obligația de a respecta limitele minime privind investițiile fondurilor de pensii private în instrumente financiare, altele decât titlurile de stat, prevăzute în prospectul schemei de pensii private sau în prospectul schemei de pensii facultative, după caz.

(2) Administratorul care decide să aplice prevederile prezentei norme este exonerat de la obligația de încadrare în gradul de risc declarat, exclusiv în sensul scăderii gradului de risc sub limita minimă și numai ca urmare a deciziei de aplicare a prevederilor acestei norme.

Art. 5. — Administratorul care decide să aplice prevederile prezentei norme, în termen de două zile calendaristice de la data luării deciziei, procedează astfel:

a) notifică în scris Autoritatea de Supraveghere Financiară cu privire la decizia luată și data de la care începe aplicarea prevederilor art. 3, fără a mai proceda la modificarea prospectului autorizat al schemei de pensii private sau al schemei de pensii facultative, după caz;

b) informează participanții la fondurile de pensii private pe care le administrează prin publicarea deciziei luate pe pagina proprie de internet.

CAPITOLUL III

Dispoziții finale

Art. 6. — În termen de 180 de zile calendaristice de la data expirării perioadei prevăzute la art. 3, administratorul care a aplicat prevederile prezentei norme trebuie să se încadreze în limitele prevăzute la art. 25 din Legea nr. 411/2004, la art. 87 din Legea nr. 204/2006 și de Norma nr. 11/2011 privind investirea și evaluarea activelor fondurilor de pensii private, aprobată prin Hotărârea Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private nr. 22/2011, cu modificările și completările ulterioare, și în limitele stabilite prin prospectul schemei de pensii private sau al schemei de pensii facultative, după caz.

Art. 7. — Nerespectarea prevederilor prezentei norme se sancționează conform cap. XIX din Legea nr. 411/2004 și/sau cap. XVII din Legea nr. 204/2006, după caz.

Art. 8. — Prezenta normă se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

p. Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,

Elena-Doina Dascălu

București, 2 aprilie 2020.

Nr. 22.

ACTE ALE CORPULUI EXPERTILOR CONTABILI ȘI CONTABILILOR AUTORIZAȚI DIN ROMÂNIA

CORPUL EXPERTILOR CONTABILI ȘI CONTABILILOR AUTORIZAȚI
DIN ROMÂNIA
CONFERINȚA NAȚIONALĂ

HOTĂRÂRE

**privind prelungirea perioadei de valabilitate a vizei aferente
anului 2019 până la data de 15 aprilie 2020**

În temeiul:

— art. 27 alin. (1) și art. 31 din Ordonanța Guvernului nr. 65/1994 privind organizarea activității de expertiză contabilă și a contabililor autorizați, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— pct. 3, 4, 7 și art. 147 alin. (1) din Regulamentul de organizare și funcționare a Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România, aprobat prin Hotărârea Conferinței naționale a experților contabili și contabililor autorizați nr. 1/1995, republicat, cu modificările și completările ulterioare,

**Conferința națională a Corpului Experților Contabili și Contabililor
Autorizați din România hotărăște:**

Art. 1. — Se prelungește perioada de valabilitate a vizei aferente anului 2019 până la data de 15 aprilie 2020.

Art. 2. — Organele alese și executive vor duce la îndeplinire dispozițiile prezentei hotărâri.

Art. 3. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România,
Robert Aurelian Șova

București, 4 aprilie 2020.
Nr. 20/118.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 244608